

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési Hivatala

Irományszám: 1/9203

Érkezett: 2009 MARE 17.

Képviselői önálló indítvány

2009. évi ... törvény

Egyes szociális tárgyú törvények módosításáról

1. §

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (továbbiakban: Sztv.) 10. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

- „(4) A jövedelemszámításnál figyelmen kívül kell hagyni
- a) a kérelem benyújtását megelőzően megszűnt havi rendszeres jövedelmet,
 - b) a vállalkozásból származó jövedelmet, feltéve, hogy a vállalkozási tevékenység megszűnt.”

2. §

Az Sztv. 25. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

- „(3) Szociális rászorultság esetén a jogosult számára
- a) a települési önkormányzat jegyzője az e törvényben meghatározott feltételek szerint
 - aa) időskorúak járadékát,
 - ab) rendelkezésre állási támogatást,
 - ac) egészségkárosodott személy részére rendszeres szociális segélyt,
 - ad) a 41. § (1) bekezdésében és a 43/A. § (1) bekezdésében foglalt ápolási díjat;
 - b) a települési önkormányzat képviselő-testülete az e törvényben, illetve az önkormányzat rendeletében meghatározott feltételek szerint
 - ba) a 38. § (1) bekezdésében foglalt lakásfenntartási támogatást,
 - bb) a 43/B. § (1) bekezdésében foglalt ápolási díjat,
 - bc) átmeneti segélyt,
 - bd) temetési segélyt
- állapít meg (a továbbiakban együtt: szociális rászorultságtól függő pénzbeli ellátások).”

3. §

Az Sztv. 33. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„33. § (1) Az aktív korúak ellátása a hátrányos munkaerő-piaci helyzetű aktív korú személyek és családjuk részére nyújtott ellátás. A jegyző aktív korúak ellátására való jogosultságot állapít meg annak az aktív korú személynek,

a) aki munkaképességét legalább 67%-ban elvesztette, illetve legalább 50%-os mértékű egészségkárosodást szenvedett, vagy

b) aki vakok személyi járadékában részesül, vagy

c) aki fogyatékosági támogatásban részesül [az a)-c) pont szerinti személy a továbbiakban együtt: egészségkárosodott személy], vagy

d) akinek esetében a munkanélküli-járadék, álláskeresési járadék, álláskeresési segély, vállalkozói járadék (a továbbiakban együtt: álláskeresési támogatás) folyósítási időtartama lejárt, vagy

e) akinek esetében az álláskeresési támogatás folyósítását keresőtevékenység folytatása miatt a folyósítási idő lejártát megelőzően szüntették meg, és a keresőtevékenységet követően az Flt. alapján álláskeresési támogatásra nem szerez jogosultságot, vagy

f) aki az aktív korúak ellátása iránti kérelem benyújtását megelőző egy évben az állami foglalkoztatási szervvel legalább három hónapig együttműködött, vagy

g) akinek esetében az ápolási díj, a gyermekgondozási segély, a gyermeknevelési támogatás, a rendszeres szociális járadék, a bányász dolgozók egészségkárosodási járadéka, az átmeneti járadék, a rehabilitációs járadék, a rokkantsági nyugdíj, a baleseti rokkantsági nyugdíj, az ideiglenes özvegyi nyugdíj folyósítása megszűnt, illetve az özvegyi nyugdíj folyósítása a Tny. 52. §-ának (3) bekezdése szerinti okból szűnt meg, és közvetlenül a kérelem benyújtását megelőzően az állami foglalkoztatási szervvel legalább két hónapig együttműködött, feltéve, hogy saját maga és családjának megélhetése más módon nem biztosított, és keresőtevékenységet - ide nem értve a közfoglalkoztatást és az alkalmi munkavállalói könyvvvel végzett munkát - nem folytat.”

4. §

Az Sztv. 35. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„35. § (1) Az a személy, akinek az aktív korúak ellátására való jogosultságát megállapították - a 37/B. §-ban foglaltak szerinti kivétellel - az állami foglalkoztatási szervnél kéri az álláskeresőként történő nyilvántartásba vételét, és teljesíti az elhelyezkedése érdekében megkötött álláskeresési megállapodásában foglaltakat, illetőleg közfoglalkoztatásban vesz részt.

(2) Az (1) bekezdés szerinti személy köteles az Állami Foglalkoztatási Szerv által az elsődleges munkaerőpiacon, ennek hiányában a közfoglalkoztatás keretében felajánlott munkát elfogadni, ha

a) a munka a szakképzettségének, iskolai végzettségének vagy annál eggyel alacsonyabb szintű végzettségnek, vagy az általa utoljára legalább hat hónapig betöltött munkakör képzettségi szintjének, valamint az Flt. 25. § (2) bekezdése b) pontjának megfelel, továbbá

b) a munka

ba) teljes munkaidőben történő foglalkoztatás esetén az Flt. 25. §-a (2) bekezdése *d*) pontjának megfelelő, és a várható havi kereset eléri a mindenkori kötelező legkisebb munkabér összegét, vagy

bb) részmunkaidős foglalkoztatás esetén megfelel annak a feltételnek, hogy a munkahely és a lakóhely közötti naponta történő oda- és visszautazás ideje az Flt. 25. §-a (2) bekezdésének *d*) pontjában meghatározott időtartam felét nem haladja meg, és a várható havi kereset legalább a mindenkori kötelező legkisebb munkabér összegének időarányos részét eléri.

(3) Ha az (1) bekezdés szerinti személy a közfoglalkoztatásban keresőképtelenségére hivatkozással nem vesz részt, a foglalkoztató a keresőképtelenség fennállásának vizsgálatára külön jogszabályban foglaltak szerint felülvizsgálatot kezdeményezhet. Ha az (1) bekezdés szerinti személy a közcélú munkavégzésre irányuló munkaszerződést azért nem köti meg, mert keresőképtelenné vált, a keresőképtelenség felülvizsgálatának kezdeményezésére a jegyző jogosult.

(4) Ha az (1) bekezdés szerinti személy az aktív korúak ellátására való jogosultsága megállapításának időpontjában a 35. életévét nem töltötte be, és általános iskolai végzettséggel nem rendelkezik - az (5) bekezdésben foglalt eltéréssel - olyan képzésben köteles részt venni, amely az általános iskolai végzettség megszerzésére vagy a szakképzés megkezdéséhez szükséges, külön jogszabályban meghatározott bemeneti kompetenciák megszerzésére irányul. A képzésben való részvétel részletes szabályait az álláskeresési megállapodás tartalmazza.

(5) A (4) bekezdés szerinti személy az aktív korúak ellátására való jogosultság megállapításától a képzésbe történő bekapcsolódásáig terjedő időtartamra - amennyiben ez az időtartam a 30 napot meghaladja - közfoglalkoztatásban vesz részt.

(6) Ha a (4) bekezdés szerinti személy a képzésben annak időtartama alatt neki felróható okból nem vesz részt, illetve azt a képzettség megszerzése előtt megszakítja, a képzési támogatás folyósítását meg kell szüntetni, illetve a már folyósításra került támogatás összegét köteles visszafizetni.

(7) Az (1) bekezdés szerinti álláskeresési megállapodásban az állami foglalkoztatási szerv - a személy szociális helyzetéhez és mentális állapotához igazodóan - előírhatja a családsegítő szolgálattal való együttműködést, amely kiterjedhet az egyéni képességeket fejlesztő vagy az életmódot formáló foglalkozáson, tanácsadáson, illetőleg a munkavégzésre történő felkészülési programban való részvételre is."

5. §

Az Sztv. 37/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„37/C. § (1) Rendszeres szociális segélyre egy családban egyidejűleg csak egy személy jogosult. A rendszeres szociális segély havi összege a családi jövedelemhatár összegének és a jogosult családja havi összjövedelmének különbözete, de nem haladhatja meg a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére megállapított személyi alaphér mindenkori kötelező legkisebb összegének személyi jövedelemadóval, munkavállalói, egészségbiztosítási és nyugdíjárulékkel csökkentett összegének 75%-át. A családi jövedelemhatár összege megegyezik a család fogyasztási egységeihez tartozó arányszámok összegének és az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összege 90%-ának szorzatával.

(2) A rendszeres szociális segélyre jogosult személy a települési önkormányzattal kötött megállapodásban vállalhatja a 35. § (1) bekezdésében foglaltak teljesítését. A megállapodás

egyéves időtartamra jön létre. A megállapodást a települési önkormányzat abban az esetben köti meg, ha a közfoglalkoztatási tervben foglaltak alapján a rendszeres szociális segélyre jogosult személy közfoglalkoztatását biztosítani tudja. A megállapodást kötő személyre a 35. § (1) bekezdése szerinti személyekre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, ideértve az együttműködés megszegésének a 37/F. § (1) bekezdésének *b)* pontja szerinti jogkövetkezményeit is. A megállapodást kötő személy rendszeres szociális segélyre nem jogosult.”

6. §

Az Sztv. 37/F. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„37/F. § (1) Meg kell szüntetni az aktív korúak ellátására való jogosultságát

a) annak a személynek,

aa) akire vonatkozóan a 34. § szerinti körülmények valamelyike bekövetkezett,

ab) aki az aktív korúak ellátására való jogosultság feltételeinek vagy összegének felülvizsgálatára irányuló, a 25. § (4)-(6) bekezdése szerinti eljárást akadályozza, így különösen ha a nyilatkozattételi, iratbemutatói kötelezettségének írásbeli felszólítás ellenére sem tesz eleget,

ac) aki keresőtevékenységet folytat, ide nem értve a közfoglalkoztatást, valamint az alkalmi munkavállalói könyvvel történő munkavégzést,

ad) akire vonatkozóan a munkaügyi hatóság a jogellenes munkavégzés tényét a (4) bekezdés szerinti felfüggesztésről szóló döntés jogerőre emelkedésétől számított két éven belül ismételtelen megállapította;

ae) akinek tanköteles korú gyermeke tankötelezettségének a tárgyévben saját, illetve a szülő hibájából nem tett eleget,

b) annak a 35. § (1) bekezdése, illetőleg 37/C. § (4) bekezdése szerinti személynek,

ba) aki a felajánlott és megfelelő munkalehetőséget nem fogadja el, vagy közfoglalkoztatásra irányuló jogviszonyát jogellenesen megszünteti, továbbá akinek a közfoglalkoztatásra irányuló jogviszonyát a munkáltató rendkívüli felmondással szüntette meg,

bb) akit az állami foglalkoztatási szerv - neki felróható okból - törölt az álláskereső nyilvántartásából,

bc) aki az állami foglalkoztatási szervnél az aktív korúak ellátásának megállapításáról szóló határozatban foglalt határidőig nem kezdeményezi az álláskeresőként történő nyilvántartását illetőleg az álláskereső megállapodást nem köti meg;

c) annak a rendszeres szociális segélyre jogosult személynek, aki a rendszeres szociális segély folyósításának időtartama alatt az együttműködésre kijelölt szervvel fennálló együttműködési kötelezettségét neki felróhatóan két éven belül ismételtelen megszegi.

(2) Az aktív korú személy részére az aktív korúak ellátására való jogosultság a megszüntetéstől számított harminchat hónapon belül - ide nem értve az (1) bekezdés *a)* pontjának *ab)* alpontja, *ad)* alpontja valamint a *b)-c)* pontjai szerinti megszüntetési esetet - az előzetes együttműködési kötelezettség teljesítése nélkül ismételtelen megállapítható, amennyiben a jogosultsági feltételek egyébként fennállnak.

(3) Az (1) bekezdés *a)* pontjának *ac)* alpontjában meghatározott esetben a megállapított ellátást - a továbbfolyósítás feltételeinek fennállása esetén - csak a 37/E. § (1) bekezdésében meghatározott időtartam leteltét követően kell megszüntetni.

(4) A jegyző a jogellenesen munkát végző, a 35. § (1) bekezdése, illetőleg a 37/C. § (4) bekezdése szerinti személy, illetve a rendszeres szociális segélyben részesülő személy ellátásra való jogosultságát - a munkaügyi hatóságnak a jogsértés tényét megállapító jogerős és végrehajtható határozata alapján, a határozat jogerőre emelkedését követő hónap első napjától - egy hónap időtartamra felfüggeszti.

(5) A jegyző határozata alapján az aktív korúak ellátását szüneteltetni kell, amennyiben az ellátásra jogosult személy lakókörnyezetének alapvető tisztaságáról nem gondoskodik. A szüneteltetés elrendelését követő 3 hónap után az ellátás folyósítását meg kell szüntetni, amennyiben az ellátásra jogosult a jegyzői határozatban foglaltaknak nem tett eleget.

(6) A határozatot a jegyző a települési önkormányzat képviselő testülete, vagy illetékes bizottsága javaslata alapján hozza meg.”

7. §

Az Sztv. 41. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„41. § (1) Ápolási díjra jogosult - a jegyes kivételével - a hozzátartozó [Ptk. 685. § *b)* pontja], ennek hiányában az ápolásra szoruló személlyel azonos településen élő bármely más személy - amennyiben az Sztv. 68/A. §-ában meghatározott, lakóhely szerint illetékes szociális szakértői szerv ezen személyek erre való alkalmasságát megállapítja - ha állandó és tartós gondozásra szoruló

a) súlyosan fogyatékos, vagy

b) tartósan beteg 18 év alatti

személy gondozását, ápolását végzi.”

8. §

Az Sztv. 47. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Aktív korúak ellátása természetbeni szociális ellátás formájában akkor nyújtható, ha a családban a Gyvt. 68. §-a szerint védelembe vett gyermek vagy gyermekjóléti alapellátásban részesülő gyermek él. A védelembe vett gyermek esetében a rendszeres szociális segélyt természetbeni szociális ellátás formájában kell folyósítani. Aktív korúak ellátása természetbeni szociális ellátás formájában történő nyújtásának eljárási szabályait, a természetbeni juttatás formáit a települési önkormányzat rendeletben szabályozza, azzal, hogy a gyermekjóléti alapellátásban részesülő, illetve a védelembe vett gyermekenként a rendszeres szociális segély megállapított összegének 30%-a, de összesen legfeljebb 70%-a nyújtható természetben.”

9. §

Az Sztv. 124. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„124. § (1) A rendelkezésre állási támogatás folyósított összegének, valamint az egészségkárosodott személyek rendszeres szociális segélyösszegének 90%-át, a hajléktalan személy részére folyósított rendelkezésre állási támogatás és rendszeres szociális segély teljes összegét a központi költségvetés megtéríti.

(2) A települési önkormányzat által szervezett közcélú foglalkoztatással kapcsolatos személyi és tárgyi eszköz kiadások 95%-át a központi költségvetés megtéríti. Közcélú foglalkoztatásként a központi költségvetésből nem finanszírozható a munkavégzés, ha ugyanazon személy után egyidejűleg közmunka vagy közhasznú munka keretében támogatást vettek igénybe.”

10. §

A foglalkoztatás bővítése és rugalmasabbá tétele érdekében szükséges intézkedésekről szóló 2005. évi CLXXX. törvény (továbbiakban: Fbrt.) 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § (1) Kedvezmény illeti meg a legfeljebb kétszázötven fő éves átlagos statisztikai állományi létszámmal rendelkező, a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) hatálya alá tartozó, e törvény 1. §-ának a) pontjában meghatározott, legalább 6 hónapja működő munkáltatót, ha aktív korúak ellátásában nem részesülő,

a) legalább három hónapja nyilvántartott álláskeresőt, vagy

b) az a) pontban foglaltnál rövidebb ideje nyilvántartott, a foglalkoztatás megkezdése előtti 180 napban keresőtevékenységet nem folytatott álláskeresőt, illetve

c) olyan személyt, akinek jogviszonya a foglalkoztatás megkezdését megelőző három hónapon belül csoportos létszámcsökkentésre tekintettel szűnt meg [az a)-c) pontban foglaltak a továbbiakban együtt: álláskereső]

foglalkoztat és ezzel az éves átlagos statisztikai állományi létszámát emeli, továbbá a bővített létszámot a foglalkoztatás (5) bekezdés a) pontjában meghatározott időtartama alatt megtartja.”

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott álláskereső foglalkoztatása után a munkáltató a foglalkoztatás megkezdésétől számított egy évig mentesül:

a) a tételes egészségügyi hozzájárulás,

b) a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 19. §-ának (1) bekezdésében meghatározott társadalombiztosítási járulék, valamint

c) a munkaadói járulék megfizetése alól.

(3) A munkáltató a kedvezményt - teljes munkaidőben történő foglalkoztatás esetén - legfeljebb a kötelező legkisebb munkabér 130 százalékának, részmunkaidőben történő foglalkoztatás esetén ezen összeg időarányos részének megfelelő járulékalap után érvényesítheti.

(4) E kedvezmény és egyéb, törvény alapján járó foglalkoztatási célú járulékkedvezmény ugyanazon személy után, egyidejűleg - ideértve a kedvezmény nyújtását követő továbbfoglalkoztatási kötelezettség időtartamát is - nem vehető igénybe.

(5) Az (1) bekezdés alkalmazásában

a) álláskereső foglalkoztatása: a legalább négyórás részmunkaidőt előíró, határozatlan időre szóló munkaszerződés kötése és ez alapján legalább egyéves időtartamú foglalkoztatás;

b) négy órát elérő részmunkaidő: a napi négy órát, illetve - munkaidőkeret megállapítása esetén a munkaidőkeret átlagában - a heti húsz órát elérő munkaidő;

c) csoportos létszámcsökkentés: a jogviszonynak az Mt. 94/C. § (4) bekezdésében, a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 17/B. § (1) bekezdésében, illetve a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 38/A. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott módon történő megszűnése.

(6) Az állami foglalkoztatási szerv igazolja, hogy az álláskereső

a) a nyilvántartásban legalább három hónapja szerepel,

b) a foglalkoztatás megkezdését megelőző 180 napban keresőtevékenységet nem folytatott, illetve

c) a foglalkoztatás megkezdését megelőző három hónapban csoportos létszámcsökkentéssel érintett volt.”

11. §

Az Fbrt. a következő alcímmel és 4-5. §-sal egészül ki:

„Munkahelymegtartó mikro- és kisvállalkozási járulékkedvezmény

4. § (1) A munkahelymegtartó mikro- és kisvállalkozási járulékkedvezmény program szerinti járulékkedvezmény célja a mikro- és kisvállalkozások munkahelyteremtő és munkahelymegtartó szerepének növelése.

(2) A munkahelymegtartó mikro- és kisvállalkozási járulékkedvezmény program keretében pályázat alapján - a rendelkezésre álló pénzügyi keret mértékéig - járulékkedvezmény illeti meg a programba belépés évét megelőző évben legalább 3, de legfeljebb 49 fő éves átlagos statisztikai állományi létszámmal rendelkező, az Mt. hatálya alá tartozó, e törvény 1. §-ának

a) pontjában meghatározott és a kis és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról 2004. évi XXXIV. törvény szerint mikro- és kisvállalkozásnak minősülő, legalább 6 hónapja működő munkáltatót, ha a 2. § (1) a)-c) pontjában meghatározott álláskeresőt vesz fel, és ezáltal legalább egy fővel növeli a programba belépés évét megelőző éves átlagos statisztikai állományi létszámát, továbbá a bővített létszámot a foglalkoztatás 2. § (5) bekezdés a) pontjában meghatározott időtartama alatt megtartja.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott egy fő álláskereső személy felvétele és foglalkoztatása esetén a statisztikai állományi létszámába tartozó munkavállalói közül legfeljebb 3 főre vonatkoztatva a munkáltató az álláskereső foglalkoztatás megkezdését követő hónap első napjától számított legfeljebb két évig kedvezményben részesül:

a) mentesül a tételes egészségügyi hozzájárulás megfizetése alól, valamint

b) a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 19. §-ának (1) bekezdésében meghatározott társadalombiztosítási járulék 10 százalékponttal csökkentett összegét fizeti meg a járulékalap után, de a kedvezmény legfeljebb a kötelező legkisebb munkabér 300 százalékának megfelelő járulékalap után érvényesíthető.

(4) A munkahelymegtartó mikro- és kisvállalkozási járulékkedvezmény program keretében járó kedvezményt nem vehetik igénybe azok a vállalkozások, amelyek európai uniós vagy hazai

forrásból olyan beruházási vagy munkahely - teremtési célú támogatást kaptak, amelynek feltétele a létszám megtartása és/vagy növelése volt, és ez a kötelezettségük még fennáll.

(5) A munkahelymegtartó mikro- és kisvállalkozási járulékkedvezmény program keretében járó kedvezményt a vállalkozás annak a munkavállalójának az esetében veheti igénybe, aki az átlagos statisztikai létszámba tartozik, rendszeres (havi) bérjellegű kifizetésben részesül, foglalkoztatásának időtartama meghaladja a harminc napot, és munkaideje eléri legalább a napi négy órát (munkaidőkeret megállapítása esetén a heti húsz órát).

(6) A (3) bekezdés szerinti kedvezmény nem vehető igénybe

a) annak a (2) bekezdésben meghatározott álláskereső személynek a foglalkoztatásához, akinek a felvétele a (3) bekezdés szerinti támogatás igénybevételének feltétele volt,

b) azon munkavállaló után, aki öregségi nyugdíjban részesül, illetve attól az időponttól kezdve, amikortól öregségi nyugdíjban részesül,

c) azon munkavállaló után, aki START, START Extra vagy START Plusz kártyával rendelkezik, és munkáltatója érvényesíti a kártyához kapcsolódó kedvezményt, továbbá

d) azon munkavállaló után, aki támogatott foglalkoztatás, munkaerő kipróbálás keretében, illetve munkatapasztalat szerzés keretében foglalkoztatott, ezen foglalkoztatási viszony időtartama alatt.

(7) A (2) bekezdésben szereplő álláskeresőre alkalmazni kell a 2. § (5) bekezdésének a)-c) pontját.

(8) Az állami foglalkoztatási szerv a 2. § (6) bekezdésének a)-c) pontja szerinti adattartalommal igazolást ad ki.

(9) Az állami foglalkoztatási szerv igazolása alapján a mikro- vagy kisvállalkozás 30 napon belül pályázatot nyújt be a külön jogszabályban meghatározott közvetítő szervezetnek.

(10) A munkahelymegtartó mikro-, és kisvállalkozási járulékkedvezmény program szerinti járulékkedvezmény az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 87. és 88. cikkének a de minimis támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2006. december 15-i 1998/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 379., 2006.12.28., 5.0.) alapján nyújtható.

5. § (1) A munkahelymegtartó mikro- és kisvállalkozási járulékkedvezmény programban való részvételre jogosult vállalkozásról és azon munkavállalóiról, akik esetében érvényesíti a vállalkozó a járulékkedvezményt, a külön jogszabályban kijelölt közvetítő szervezet a megkötött támogatási szerződések alapján adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak. Az állami adóhatóság az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallás benyújtására előírt határidőt követő második hónap utolsó napjáig, az államháztartás alrendszerei közötti elszámolás céljából, havi bontásban adatot szolgáltat a közvetítő szervezet részére a (4) bekezdésben meghatározott nyilvántartás alapján a kedvezmény igénybevételének jogosultságáról. A közvetítő szervezet a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai részére a kedvezményrel érintett foglalkoztatottak után a vállalkozót megillető járulékkedvezménynek megfelelő összeget utal át, melynek forrása a Társadalmi Megújulás Operatív Programban e célra elkülönített kerete.

(2) A vállalkozás a járulékkedvezmény igénybevételét egy alkalommal, maximum 3 hónapig szüneteltetheti, ha ezen időszak alatt nem felel meg a 4. § (2) bekezdésben meghatározott feltételeknek, feltéve, hogy nem a munkáltató működésével összefüggő okból, rendes felmondással vagy közös megegyezéssel szüntette meg a munkaviszonyt. A járulékkedvezmény szüneteltetésének időszaka nem hosszabbítja meg a járulékkedvezmény igénybevételének kétéves időtartamát. Amennyiben a vállalkozás három hónapnál hosszabb ideig nem felel meg a 4. § (2)

bekezdésben meghatározott feltételeknek, akkor az igénybe vett járulékkedvezményt vissza kell fizetnie. A kedvezmény jogosulatlan érvényesítése esetén alkalmazni kell a 3. § (2) bekezdését.

(3) A (2) bekezdésben foglalt esetben az (1) bekezdésben meghatározott összeget a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai az állami adóhatóságtól kapott adatok alapján a külön jogszabályban meghatározott közvetítő szervezet részére visszatérítik.

(4) A járulékkedvezmény igénybevétele jogosultságának ellenőrzésére az állami adóhatóság elkülönített járulék-nyilvántartási rendszert működtet.

Az elkülönített nyilvántartási rendszer a következő adatokat tartalmazza

a) a vállalkozás székhelye, adószáma,

b) a vállalkozás azon munkavállalóira vonatkozóan, akikre a járulékkedvezményt érvényesíti a vállalkozó, a munkavállaló

ba) adóazonosító jele, járulékalapja,

bb) a járulékkedvezmény-jogosultságának kezdő időpontja,

bc) a járulékkedvezmény időtartama, amely maximum a programba történő belépéstől számított két év, de legfeljebb a kiállítás keltétől az öregségi nyugdíjban részesülésig terjedő időszak, ha az két évnél rövidebb.

(5) A munkahelymegtartó mikro- és kisvállalkozási járulékkedvezmény program keretében igénybe vehető járulékkedvezménynek megfelelően kell alkalmazni az Art. 31. § (2) bekezdésében foglaltakat.”

12. §

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (továbbiakban: Flt.) 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép

„3. § (1) A törvényben meghatározott célok megvalósulását állami foglalkoztatási szerv segíti elő.

(2) Az állami foglalkoztatási szerv feladatai teljesítése során prioritást élvez az elsődleges munkaerő piaci igények kielégítése.

(3) Az állami foglalkoztatási szerv irányításában a munkaadók, a munkavállalók, valamint - a helyi szervek tekintetében - a helyi önkormányzatok is közreműködnek.

(4) Az állami foglalkoztatási szerv tevékenységét humánszolgáltatásként, a munkanélküliség lélektani és társadalmi összefüggéseinek figyelembevételével végzi.

(5) Az állami foglalkoztatási szerv a tevékenysége során - az Európai Unió és a Magyar Köztársaság jogszabályaiban foglaltaknak megfelelően - együttműködik az EGT tagállamainak foglalkoztatási szolgálataival, valamint az Európai Koordinációs Hivatallal.”

13. §

Az Flt. 54. §-ának (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) Törölni kell az álláskereső nyilvántartásából azt az ügyfelet, aki

a) jelentkezési kötelezettségének ismételten, felszólítás ellenére nem tesz eleget, vagy

b) a (9) bekezdés e)-g) pontjában, valamint a (10) bekezdésben foglalt együttműködési kötelezettségének nem tesz eleget, vagy

c) álláskeresési járadékra, álláskeresési segélyre, valamint vállalkozói járadékra nem jogosult vagy ezek folyósítási idejét kimerítette, és rendszeres szociális segélyben részesül,

d) külön törvény szerint az aktív korúak ellátására jogosult, de egészségkárosodottnak minősül, ezért a külön törvényben meghatározott együttműködési kötelezettség nem terheli,

e) álláskeresési járadékra, álláskeresési segélyre, valamint vállalkozói járadékra nem jogosult vagy annak folyósítási idejét kimerítette, és külön törvény szerint aktív korúak ellátásának megállapítását kéri.

14. §

(1) Ez a törvény a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Sztv. 26/A. §-a, és a 37/D. §-a, valamint az egyes szociális és foglalkoztatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2008. évi CVII. törvény 51. §-ának (14) bekezdése.

INDOKOLÁS

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A rendszerváltás óta Magyarországon folyamatosan csökken az alacsony képzettségűek iránti kereslet, ezért a szakképzetlen munkavállalók elhelyezkedése egyre több akadályba ütközik

Ezen folyamattal párhuzamosan az elmúlt 6 esztendőben több olyan döntés született, amely egyre nehezebbé, esetenként szinte lehetetlenné tette a munkavállalást. A kistelepülések iskoláinak bezárása, a vasúti szárnyvonalak megszüntetése egyszerre lehetetlenített el a gyermekeket és a szülőket. A gyermekek egyre nehezebben szerezhetik meg a mindennapi megélhetéshez szükséges szaktudást, míg a szüleinek a munkába járása okoz irreális nehézségeket.

Mindezen folyamatok mellett egy másik kedvezőtlen tendenciái is megfigyelhető. Kialakult egy olyan társadalmi réteg, amely napi megélhetését nem munkával, hanem a különböző állami támogatások, segélyek, gyakran visszaélésszerű igénybevitelével kívánja biztosítani. A rendszeres szociális segély, amely eredetileg az átmenetileg bajbajutottak megélhetését biztosította mára megélhetési formává lépett elő. Az elmúlt 6 év kormányzása során a rendszeres szociális segély és a mindenkori legkisebb munkabér aránya 2008-ban már 65 százalékra nőtt, az Orbán-kormány utolsó évének 29 százalékával szemben. A szociális segélyezés 2006 júliusától olyan összeget biztosított – ellenszolgáltatás nélkül – a kérelmezőnek, ami ellenérdekelte tette a kérelmezőt a munkavállalással szemben.

A 2008. évi CVII. törvényben elfogadott módosítások nem hozták meg a várt eredményt. Az állampolgárok, a települési önkormányzatok visszajelzései újabb módosításokat indokolnak.

Ezen tények következtében szükségessé vált, hogy a gazdasági válság közepette egyre élesedő társadalmi konfliktusok enyhítésére aktív és határozott lépéseket tegyen a jogalkotó.

A javaslat elfogadása a települési önkormányzatok közfoglalkoztatási feladatának végrehajtásához valódi segítséget nyújtana. Mindemellett a társadalmi igazságosság érvényesítése érdekében a munka becsületét visszaállítva ismételten garantálná, hogy segély helyett érdemes legyen dolgozni.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

Jelen jogszabályhely a szabad munkaerőpiacon való elhelyezkedés ellen hat, mivel a közcélú foglalkoztatásban résztvevő személy minimálbért keres(het) akár csak a szabad munkaerőpiacon, ugyanakkor így több szociális ellátásra jogosult. Ha csak 30 napra foglalkoztatják, akkor a foglalkoztatást követő második hónaptól az aktív korúakat megillető összeg alapján jogosult lesz egyéb támogatásra, ha pedig hosszabb időben foglalkoztatják, akkor tartósan javul a jövedelemi helyzete.

A 2. §-hoz

A rendelkezés szűkítené a rendszeres szociális segélyre jogosultak körét. A továbbiakban erre az ellátásra csak az egészségkárosodottak lesznek jogosultak. Indokolatlan, különösen a jelenlegi gazdasági helyzetben, hogy munkára képes embereknek továbbra is rendszeres szociális segélyt folyósítsanak.

A 3. §-hoz

A jelenlegi szabályozás 2 éven belüli egy 1 éves időtartamú együttműködést kíván meg az állami foglalkoztatási szervvel. A gyakorlati tapasztalat viszont azt igazolja, hogy minél tovább tartózkodik valaki az ellátórendszerben, annál kisebb az esélye annak, hogy az elsődleges munkaerőpiacon el tud helyezkedni. A gazdasági válság következtében pedig egyre többen fogják elveszíteni munkájukat és az ő ellátásukról is végső soron az állam köteles gondoskodni. Mindezek következtében indokolt az együttműködés időtartamának arányos csökkentése.

A 4. §-hoz

A munkanélküliség leküzdése és a foglalkoztatás tartós bővítése csak akkor képzelhető el, ha az állampolgárok nem önkormányzati szervezésű közfoglalkoztatásban, hanem az elsődleges munkaerőpiacon helyezkednek el. Ennek megteremtését szolgálja, hogy az elsődleges munkaerőpiac előnyt élvezzen a közfoglalkoztatással szemben.

A hatályos szabályozás nem szankcionálja kellő mértékben azokat az állampolgárokat, akik az állam költségén képzésen vesznek részt és azt felróható módon nem végzik el. Az állam felelősségvállalásával párhuzamosan az állampolgároknak is felelősséget kell vállalniuk tettükért. Ezen elv következménye, hogy a képzést megszakító állampolgároknak meg kell szüntetni a képzési támogatását és a már folyósításra került összeget vissza kell fizetnie.

Az 5. §-hoz

A társadalmi igazságosság és a munka becsületének visszaállítása megköveteli, hogy rendszeres szociális segélyből és más állami támogatásokból ne lehessen még megközelítőleg sem ugyanakkor jövedelemre szert tenni, mint rendszeres, napi 8 órás munkából.

A 6. §-hoz

A szülőknek elsődleges kötelezettsége gyermekeik nevelése, amelybe az iskoláztatás is beletartozik. A munkahely megszerzésének egyik legfontosabb követelménye a megfelelő iskolai végzettség megszerzése. Az a szülő, aki nem gondoskodik arról, hogy tanköteles korú gyermeke iskolába járjon ezáltal a két fenti elvet egyaránt megsérti, melynek következtében nagy valószínűséggel gyermeke felnőtt korát elérve szintén állami támogatásra fog szorulni.

Mindemellett az ellátás felfüggesztése és végső esetben megszüntetése akkor is indokolt, ha a jogosult a minimális higiéniai és civilizációs követelményeknek nem tesz eleget.

A 7. §-hoz

Az ápolási díj megállapítása és maga az ápolás ténye is indokolt lehet olyan esetekben is, amikor nincs az ápolandó személynek olyan hozzátartozója, aki az ápolását el tudná látni. Nem annak kell dominálnia ezen ellátás megállapítása során, hogy ki látja el az ápolást, hanem annak, hogy szükséges-e az ápolás, valóban rá van-e szorulva az illető személy. Az esetleges visszaélések elkerülése érdekében a továbbiakban szükségesség válik, hogy ne csak az ápolási gondozási szükségletet, hanem az annak elvégzéséhez szükséges képességeket is vizsgálják.

A 8. §-hoz

A hatályos szabályozás szerint az aktív korúak ellátása természetbeni juttatásként akkor nyújtható, ha a családban védelembe vett gyermek él. Ez a kikötés túlságosan szűkítő, szükséges, hogy az aktívkorúak ellátása természetben nyújtható legyen akkor is ha a családban gyermekjóléti alapellátásban részesülő gyermek él. Mindemellett a rendszeres szociális segély a jogosult és családja megélhetésének biztosítására szolgál, így a fenti helyzetekben különösen indokolt az ellátás természetben nyújtható százalékos mértékének növelése.

A 9. §-hoz

A megfelelő munkaeszközök az eredményes és biztonságos munkavégzés nélkülözhetetlen feltételei. Az Sztv. 124.§-a rendelkezik a központi költségvetés és az önkormányzatok közötti finanszírozási arányokról a rendszeres szociális segély és a rendelkezésre állási támogatás esetén. A munkaeszközök beszerzése azonban teljes egészében a már amúgy is forráshiányos önkormányzatok költségvetését terheli. A törvényjavaslat a munkaeszközök megvásárlásához is biztosítana költségvetési támogatást.

A 10. §-hoz

A foglalkoztatás bővítése és rugalmasabbá tétele érdekében szükséges intézkedésekről szóló 2005. évi CLXXX. törvény fölöslegesen köti 1 év „tétlenséghez” a támogatás igénybe vételét. A gyakorlati tapasztalatok egyértelműen igazolják, hogy minél kevesebb időt tölt az álláskereső munka nélkül, annál könnyebben vezethető vissza a munkaerőpiacra.

A 11. §-hoz

A gazdasági válság közepette napról napra kerülnek állampolgárok az utcára addig biztosnak tűnő munkahelyükről. Az aktívkorúak ellátásban részesülők esetében a végső cél a szabad munkaerőpiacra történő elhelyezkedés. Az előbbieken említett két probléma megoldása csak akkor képzelhető el, - különösen vidéki kistélepléseken – ha a helyi foglalkoztatók is támogatásban részesülnek.

A foglalkoztatás bővítése és rugalmasabbá tétele érdekében szükséges intézkedésekről szóló 2005. évi CLXXX. törvény módosítása indokolt annak érdekében, hogy a mikro- és kisvállalkozások is jogosultak legyenek járulékkedvezményre, amennyiben bővítik létszámukat.

A 12. §-hoz

A foglalkoztatás elősegítése és a munkanélküliség csökkentése hosszútávon csak akkor valósítható meg, ha nem virtuális munkaerőpiacot hozunk létre, hanem előnyben részesítjük a elsődleges munkaerőpiaci foglalkoztatást. Ennek alapvető szintű rögzítésére szolgál a módosítás.

A 13. §-hoz

A módosító javaslattal az eredetileg hatályos szövegben szereplő együttműködési kötelezettségre vonatkozó mondat elhagyását javasoljuk, mert kizárólag az egészségkárosodott személy maradna a szociális segélyezettek körében.

A 14. §-hoz

A gyakorlati tapasztalatokat figyelembe véve, a legkisebb és a legszegényebb települések önkormányzatai számára aránytalan, gyakran a havi kiadások időben történő kifizetését is lehetetlenné tevő teher a szociális ellátás terhére kérhető előleg. A települési önkormányzatok költségvetésének biztonsága érdekében indokolt az előlegezés eltörlése.

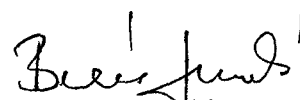
Az Szt. 37/D §-ának eltörlése technikai jellegű, mert már egy másik módosítás értelmében csak az egészségkárosodott személyek lennének jogosultak rendszeres szociális segélyre.

Indokolatlan, hogy két azonos élethelyzetű rendelkezésre állási támogatásban részesülő személy között az alapján tegyen különbséget a jogalkotó, hogy egyikük már az előző évben aktív korúak ellátására volt jogosult, míg a másik csak idén.

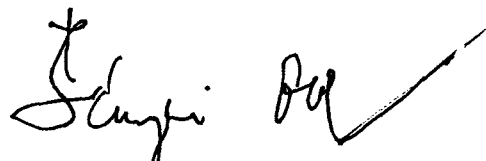
Budapest, 2009. március 16.

Budapest, 2009. március 17.

Dr. Czomba Sándor

Bernáth Ildikó

Dr. Kovács Zoltán

Bányai Gábor

Fidesz- Magyar Polgári Szövetség

Soltész Miklós
Kereszténydemokrata Néppárt

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Dr. Szili Katalin,
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

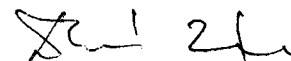
Tisztelt Elnök Asszony!

Az Országgyűlés Hárszabályáról szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY. határozat 85. §-a alapján, „Egyes szociális tárgyú törvények módosításáról” a következő törvényjavaslatot kívánjuk benyújtani.

Budapest, 2009. március 17.

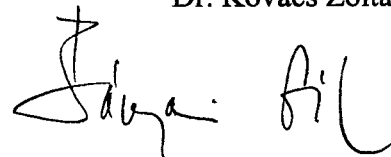
Dr. Czomba Sándor

Dr. Kovács Zoltán

Bernáth Ildikó

Bányai Gábor

Fidesz – Magyar Polgári Szövetség

Soltész Miklós
Kereszténydemokrata Néppárt